

Opazke.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici Torrente, 12. Vsak list mora biti frankiran. Rokopisi se ne vračajo.

Inserati (razne vrste naznanila in poslanice) se zaračunijo po pogodbi; pri kratkih oglasih z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 nov.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema opravištvu, ulica Torrente 12.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

.Edinost.

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1 uri popoldne.

Cena za vse leto s prilogo 7 for., za pol 3 for. 50 nov., za četrt leta 1 for. 25 nov. — Edinost brez priloge stane za celo leto 6 for., za pol leta 3 for., za četrt leta 1 for. 50 nov. — Posamezne številke se dobivajo pri opravištvu, v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov.

«V edinosti je moč».

Spoznavajmo se!

Medsebojno spoznavanje raja ljubezen — ljubezen, katera je vez popolnosti.
Sv. d. Korač. 3. 14.

Narod slovenski, narod mučenjski. Ta izrek opetuje se v najnovejšem času mnogo potov. Jeli in v koliko je častni ta pridevek opravičen, ni meni do tega razmišljanja. Meni je le do tega, da čestitim čitalcem »Edinosti« izvedem, kolik mučenik je bil še v polu-minolem času najimennitnejši stan »slovenskega naroda« njega največji prijatelj duhovski stan, — vzlasti na Goriškem — v svojem mučnem zvanji pripovedanja, kako i glade strokovnjaške svoje naobrazbe v materinščini in kako jako mu je v najnovejšem času v tem pogledu pomagano.

V prvih 4 desetletjih tega stoletja obiskovali so naši dijaki više nego dandanes strane »gimnasijek«. Mesta: nemški Gradec, Maribor, Celje, Celovec, Ljubljana, Zagreb, Varaždin, Karlovec, Koper in laški Videm bila so za onega časa našim Goričanom dobro poznata. Prvih petero mest so volili planinci, poslednjih petero pa dolinci. To je, hrvatska mesta, kakor tudi Koper volili so Kraševci in Vipavci, laški Videm pa Brici. Povod tedajnemu položaju stranih »gimnazijek« dajale so našim mladičem razne okolnosti.

Da je dijak »one dobe« potoval, zahteval je duh »dobe«. Študent onega časa se ni mogel študentom zvati, ako je vedno na jednej in istej gimnaziji čepel. Wandern, wandern, bilo je tedajnem dijaštvu malo da ne gaslo.

Neke imovite hiše pošiljale so

tudi svoje sinove najraje v Celovec in v »nemški« Gradec; da so se jim otroci ponemčili, ali kakor so naši stari govorili, da so se jim sinovi »nemški« naučili. Istina. Tako so se ponemčili, da niso znali več z domačimi govoriti. Po tedanjih razmerah je bilo to pohvalno in »nobel«.

Nekedaj ni bilo, kakor dandanes, posebno »na kmetih« ne. Marsikoji kmečki sin se je preje napastiril, načevljaril, tek posleje dal ga je oče na »studijek«. Ali za take »studiose« ni bil goriški licej, ker prestarih ljudi saj okolo 1830 niso vanj sprejemali. Oni morali so iz dežele.

Za strahote, grozote Ravbar-ja, profesorja na Goriškej filozofiji — okolo 1830—1837 in sovrstnika mu prof. Kajser-ja odklanjali so kaj radi naši fantje Gorico in se zatekali v Ljubljano, nemški Gradec, Zagreb in laški Videm.

Neimoviti — in takih je bilo mnogo — hodili so pa na ptuje radi jako cene obkrbi, koje so onde — osobito v Hrvatskej — dobivali.

Iz teh dijakov nabirali so se bodoči duhovni za Goriško. Dandanes imajoč — ako ne uprav narodnih šol, barem knjige, iz kojih se moremo materinščini priučiti — zavladati mora mlad duhoven mnoge poteškoče, predno si jezik prisvoji, da ga ima v oblasti, da njim — kakor mu drago — v pripovedanju razpoláže, kamo-li one dobe, dobe sveobčnega germanizovanja, svestranskega raznarodjevanja, one dobe, v kojej »Slovenec« malo da ne knjige ni imel in koje več potov novomašnik prišedsi iz bogoslovnice v pastirstvo ni čitati ni znal. Neverjetno ali resnično. Tužnih li dana za Slovence.

— Na kašči so, ne slišiš! Res je nekdo poveži korakal in na vrata trkal. Bled od straha kričel: „Pomoč, pomoč, tatje, in da bi sosede pred zbudil: Ogenj, ogenj, gori! Med tem pravi nekdo na vratih: „Oče“, odprite, kaj je tu ogenj. — To je Janko, kriči stara; odpri mu, Ožbe. — Kje gori? pravi bolj mirno Janko. — Nič, nič, sem le sanjal. — Pa vendar bi rad vedel, kaj je to. Vso noč straši, slišal sem govoriti, ogenj klicati, in nič ni, kaj poreko sosede. — Pa oče, na vrata zdolaj v hiši nekdo tolče. — Med tem Janko okno odpre. — Zmiraj lepši, gasilci so pred hišo. Močno so trkali na vrata. Janko odpre še enkrat okno in kriči: Kaj imate, glejte da se odpravite, če ne . . . Kje gori, kje gori? kriče gasilci: Pri peku v peči, osem hiš naprej, na velikem trgu. — Ti uže tvojo šalo iz glave izbijem! Odpri, če ne vlo-mimo vrata. — Ne jezite se, gospod ser-geant, pravi gasilec — saj je Janko! Pa kaj je pri vas ogenj, Janko? — Vsak dan, uro pred kosilom, odgovori Janko. — Nič šal, Janko, šel sem po cesti in tvoj oče je kričal: Ogenj, ogenj! Oče je sanjal. — Gasilci so se k malu pomirili, še celo veseli, da ni jim bilo treba gasiti. — Dimnikar pa je šel spat, rekoč: Ko bi bili vedeli, kaj se pravi bogatin biti. Žena ga še malo pokara — in vse je utihnolo. Le čuk se je za visokim zvonikom še oglašal.

IV.

Drugo jutro vstane mati Rogačka na vse zgodaj. Vse mesto je prehodila, hva-

Otišli i oni na uvijek »nepovrate«.

Naravna posledica vsemu temu bila je, da so ti duhovnici hodili pot svojih prednikov, to je: da so »gmi-j folku« naprej nosili apostol. vero v 12. glidih, da so o potrebnih 5. štukih sv. spovedi večkrat »šrajali in se posebno »mujali brumen leben peljati«; z lepimi eksemplci svojim far nom »naprej hodili« in da so v »gnadi bo-ži« vsako »tentavo« in »sfeinda« premagali. Jedni so »tajčevali, drugi so lahovali! Bili so oni, kakor njihovi poslušalci, pravcati mučenici! Malokoji je čisto govoril. A koji je čisto govoril, imel je mnogo — a ne trudnih poslušalcev.

Križevcem ostal je v dobrem spominu neki J. Zgombič, ki je služboval po Krasu in v zadnjih letih svojega veka v Gorjanskem. Umril okoli 1864. Bil je on Bodul, ne znam iz kojega otoka. Kvarnerski otočani pa jako slično našim Kraševcem govore. Radi blagozvučnega mu jezika hodilo ga je vse pošlušat, neduhoven in duhoven. Pokojni ujec, koji mi je to kazal, hodil ga je pošlušat, da se je od njega slovenščine učil.

Onako tužna doba toli za duhovništvo, koli i za narod, trajala je pri nas baš do okolo leta 1840. Vteh letih krenolo je vse na bolje. Slomškova Hrana evang. naukov, ki je bila leta 1835 izišla, bila se je med duhovščino že udomačila. Leta 1843 začle svo Blaiweisova Novice duhovščino dramiti in poticati jo k narodnem delu. Teh let začel je predavati sedanjji profesor pastoralke v goriškem centralnem sosenišču, pokojni Frid. knezoškof Msq. Dellabona, slovenščino četrtoletnikom bogoslovja. V službi bili so uže duhovni, ki so se šolali v Kar-

lila se in nakupila si demantnih prstanov, svilenih kril in uhanov. Ko je mislila, da si je zadosti nakupila, odpravila se je domu. Ko pred Jankota stopi, ponosno ga praša; Nu, pa poglejme, kaj nisem lepa? Mladi mož jej odgovori: Ne vem, uhani vam ne stoji prav, gotovo nič kaj niso veseli na vaših ušesih. — Le počaki, sin moj, to bo uže dobro. V malo dneh ne bo razločka med najelegantnejšo damo na Vrhniki. Imela bom tudi klobuk s zelenimi peresi. — Veste kaj, mati — pravi sin — mislim, da smo vsi trije prisamojeni. Za deset goldinarjev dam vso dedščino. — Kaj za deset — pa glej in pred njega strese polno pest rumenjakov. Pa vse to ni nič proti vsemu, kar še dobimo! Strašno smo bogati. To bo živjenje! — Dimnikar mladi pa ves vesel vrišči in pleše: Ali bo Anica vesela, ko to zve! Mati Rogačka pa sede in mu pravi: Kaj bi rekel ti, ko bi baron ribičevo hči poročil? — Se ve, nekaj čudno bi bilo. — Poslušaj torej, ljudje bi se smijali, ko bi vzeli ti Anico, premisli. — Mati — nebena bi mi na zemljo prinesla. — Res je, Janko, Anica je prav pridno in pošteno dekle, ali za te ni, za takega bogatina! — Raji ostanem dimnikar z Anico, nego baron z drugo! V materi je uže jeza vskipela: Ti Anice ne vzameš, jaz ukazujem in zadosti enkrat za vselej! Prepovedujem ti obiskati jo. — Ali oče mi je ukazal, naj jo še danes obiščem in novico povem. — Prekasno prideš, pol mesta uže ve! — Pa premislite, mati, kako lepo Vam je v boleznj stregla, ni se ganela od vas, ne zaničujete je. — Ves sol-

lovcu, Zagrebu, Varaždinu, naši Ilirci, ki so se on-li Gajevoga duha navzeli in iskro narodnosti v svojem področju širili. Jeden naših starih »Ilircov«, živi še dandanes na Krasu. Epohalne za poslednja leta 5. desetletja so Drobtnice in vsi Slomšekovi spisi, ki so duhovščino in po njej »narod« uprav narodno prerodili. Za korak na bolje koraknula je v tem pogledu goriška duhovščina imenovanjem bl. spomina pokojnega preuzvišenega in slavno biskupovavkega Dr. Andreja Gollmayerja na goriško nadbiskupsko stolico. On sam je bil Slovenec na glasu. Pri prelaganju »vulgata« na slovenščino je i on sodeloval. Ako ni bil on za svojega biskupovanja uprav narodnjak, kakor vele, zborom i tvorom, bil je barem narodnjak svojim ugledom. Sam za oni čas zbornu slovenščino govoreč, radoval se je pošlušajoč prigodom kanoničnega obiskovanja — zbornu slovenščino govorečega propovedovalca. Da! Mržnjo in nevoljo nad nezgrapnostjo »verderbane šprah«, koja je bila za nastopa njegovega biskupovanja pri starih duhovnikih še v naponu, je očitno — saj jeden pot — izrazil. V prvih letih mojega kaplanovanja seznanil sem se sè starim duhovnom. Odkloval se ni zgovernostjo niti posebnim talentom; a dičila so ga druga svečeniška svojstva.

Politični pregled.

Notranje dežele.

V seji poslanske zbornice dne 15. t. m. se je minister za deželno bran pri zahtevanju novega kredita opiral na to, da se je predloga o črnej vojski

zen je bil ubogi Janko; pa tudi materi so se solze utrnole: Še kamen bi omečil, le pojdi k njej, še novo oblačilo jej kupim. — Hvala Vam, mati — in veselo se je apustil k svojej nevesti, dičneje Anici.

V.

Ker je bilo lepo vreme, zato so tudi danes dekleta na kraju ceste pletle in šivale. — Janko je mimo njih počasi in možko korakal. Čudno je bilo dobremu mladeniču, da ga so vsi tako gledali. Obrno se k Lujzi ter jo vpraša: Kaj me tako gledaš, kaj sem slon ali kit. Nobena se mu ni nasmijala, to ga je v srec zblo. Trenotek potem pa mu Lujza odvrne: Žal mi je. — Zakaj? — Ker ne bomo imele več veselja — lepih Vaših besem poslušati. — Je doma Anica? — Da, pa boljši za njo, — ko bi umrla!

Dimnikar obledi in stopi v čevljarjevo sobo. — Anica, Anica, govori! Deklica odgovori tresočim glasom: Ah, ljubi Janko, ne jezi se, saj nisi ti kriv. Tvoja mati nas je v prodajalnici zaničevala in rekla, da ne bom nikdar tvoja. Ko bom na pokopališči spomni se name. — Oh, Anica, sree mi počl, sama mati mi je rekla danes, prav sedaj, Anica bo tvoja. Med tem pride čevljar in mladeniča ostro pogleda: „Čudim se, da ste prišli še k nam. Ubogi smo, pa poštteni. Vsak je svoje hiše gospodar. Pojte in pozabite, kje smo. — Oh, oče, oče, sama mati so me poslali, oprostite! — Nismo bogati — pravi čevljar, pa zato se ne damo zaničevati. — Pa ko bi sama mati prišla — pravi Janko.

PODLISTEK.

Najden zaklad.

(Splačal Ž i d o v i č.)

(Dalje.)

III.

Dimnikar in njegova žena sta še dolgo sedela. Ni ga mogla pregovoriti, da bi šel spat. Nazadnje gre vendar, pa ne, da ne bi se še desetkrat na omaro ozrl. —

Oče Ožbe ni mogel spati. Sree mu je nepravilno bilo. Če je le oči zatisnil, pa je sanjal, da je tat v hiši. Čez nekaj časa pa vendarle zaspi. Ali ne spi še uro, ko v sanjah zakriči: „Pustite me, saj nemam denarja! Žena se zbudi in ga okrega, kaj da tako glasno sanja. Mož odpre oči in pravi: „Oh, mislil sem, da sem že mrtev. Nekdo me je za vrat prijel in z dolgim nožem pretil. — Žena ga zapusti. Vstane torej, gre k denarju, vzame tisoč cekinov in jih shrani na kaščo, kjer je zaklad našel. Zadovoljno spat leže, rekoč: Če pride tat, imam vendar za potrebo. Ravno če svetilnico vpihnoti, ko sliši zunaj vesel vrisk in petje. — O pijanci, mrmra dimnikar, kako so me ostrasili. In bogatini jih plačujejo, zakaj bi bogatini spati ne mogli. — Leže na posteljo. Komaj pol ure spi, že ga zbudi šum, ki je prihajal od zunaj. Od straha, da je tat v hiši, vstane in kriči: „Sablja, sablja, kje je, tatje so! — Ali njegova žena, ki je vse slišala, dobro ga ošteje! „Kaj imaš; Pojdi, saj sanjaš.

potrdila in da je dosledno, da se za črno vojsko tudi potrebščine dovolé. Bila bi osodopolna zamuda, ako ne bi vpricho naredb drugih evropskih držav gledé razvoja vojne moči skrbeli za oroženje in porabo črne vojske. Naši interesi nam vevajo mirni razvoj in merodajni krogi se prizadevajo za ohranitev miru. Pri vsem tem pa moramo, kakor vsaka država, ki se noče odpovedati životnim svojim interesom, v potrebi za brambo države biti pripravljene za vsako žrtev, ako nečemo, da nas prenačljivo dogodbe. — Potem je poslanec Aupitz interpeliral trgovskega ministra, zakaj se ni oziral na zborničin sklep, gledé železniške zveze Friedek-Mistek. Poslanec Sturm je interpeliral ministra za deželno bran zastran rabe črne vojske v zunanjih deželah, zastran nje vojaške oprave i nje mejnarodnega varstva, potem zastran različnih določb mej Avstrijo in Oggersko in zastran sprejemanja delalcev in rokodelcev za vojaške namene. Nazadnje se je nadaljevala podrobna razprava zakonske osnove, zastran zavarovanja delalcev za primer bolezni in sprejela sta se prva dva paragrafa po odsekovih predlogih. — Včeraj je bila zopet seja.

V proračunskem odseku se je 16. t. m. izvolil poslanec Matuš za poročevalca o kreditnih predlogih za deželno brambo in črno vojsko ter se je sklenolo, da bo prva prihodnja seja tajna. Na prasanje poslanca Beer-a je minister za deželno bran dal pojasnila o predlogih. Rekel je, da se je imel po prvotnej vredbi le majhen del deželne brambe rabiti za vojno; ali na zahtevanje vojskinega vodstva se je to predugačilo in za te predugačbe ne zadoščujejo sedanje zaloge. Zdjaj se mora deželna bramba z vsemi vajnimi potrebami preskrbeti in vojne zaloge dopolniti. To je velika razlika. Pa tudi za nadomestno reservo bo treba skrbeti. Črna vojska stopi tako rekoč na mesto, na katerem je doslej stala deželna bramba in zato bo treba tudi za opravo te skrbiti. Za orožitev črne vojske se nič ne zahteva. Vlada mora računati s tem, da je vojna mogoča, vendar izjavlja on v vladinem imenu, da ona vojne gotovo ne povzroči. Minister pravi dalje, da poda še daljša pojasnila, a to se mora zgoditi tajno.

Jezikovni odsek poslanske zbornice je 17. t. m. končal splošno razpravo Scharschmidovega predloga ter izvolil pododsek devet udov, ki se bo posvetoval o podrobnostih. Temu pododseku je bil izvoljen knez Alojzij Liechtenstein za načelnika in Poklukar za perovodjo.

V seji gosposke zbornice 17. t. m. se je izročil Reverterin predlog, naj se izdá zakon za hranilnice, potem ko ga je predlagatelj utrdil, odseku devet udov v pretres. Nazadnje se je zakon gledé zavarovanja delalcev za primerljaj ponesrečbe v tretjem čitanju sprejel.

Oggerski finančni minister Szapary je odstopil in cesar njegov odstop sprejel, vodstvo finančnega ministerstva začasno izročil ministerskemu načelniku, Tiszi, vodstvo ministerstva notranjih stvari pa je prevzel Orczy.

— To je uže drugače — odgovori črevljar. — Ne ne le pojte Somu Polno ljudi se je že pred hišo zbralo. Mladi mož jih pozdravi in se domu od pravi. Pred hišo mu pride mati naproti. Bil sem pri tuici, — Prosi Vas, da bi k njej prišli ne bодite hudi. — Prilizovalec. Kako bi ti odrekla. In veselo je šel Janko z materjo.

VI.

Kakor da bi najden zaklad hudiča v hišo prinesel, vse se je spreminilo pri dimnikarjevih. Madama Rogacka je prevzetno po mestu šetala in vse je s prstom za njo kazalo; ona pa je mislila, da se ji čudijo. Mož pa niti stem zadovoljen večkrat jej je oponašal, da vse zapravi, ali ona mu ju zmiraj rekla, da je njen denar ne njegov. Neki večer je ostal dalj časa v pivarni. Na poti proti domu mu skoči velik mož z bodalom v roci, na proti: Če zineš, prederem te! — Kaj pa češ. Denar ali življenje! — Vzemi, kar imam, pet forintov in nekaj soldov. — Lažeš, pododoval si, zlato sem, če ne, zgubljen si, in zazvidal je — ko da bi hotel svoje tovariše poklicati. In res priskočita še dva. Eden ga vrže na travo, drugi mu ruto v usta dene, da ne bi kričal, tretji mu pa denar vzame. Ubopi Ožbe je nekaj časa v omotici ležal. Ko pa je videl, da je malo poškodovan, vstane in gre hitro domu, ter nobenemu nič ne pove. Želel si je staro življenje in uže je mislil denar med uboge razdeliti.

(Konec prih.)

Vnanje dežele.

Bolgarsko prašanje. Iz Carigrada se 16. t. m. poroča, da se je vtok mej turško vlado in bolgarskimi poslanci dosegel porazum gledé bolgarske vlade. Vlada bi bila sestavljena iz Stambulova, Zankova in tretje popolnem neutralne osebe, o kateri se pozneje dogovorí. Ob enem se je tudi sklenolo, da se ima imenovati nov vojni minister.

V „Reuters Bureau“ se 17. t. m. iz Carigrada poroča, da je tam glas počil, da Rusi skoraj gotovo zasedejo Bolgarijo; meni se vendar, da se ta vest nalašč širi, da se bolgarska vlada straši ter se uda Zankovemu programu. — V angleške spodnje zbornice je Labouchiere naznanil, da pri posvetovanji adresnega poročila nasvetuje dostavek, da so bili vladini koraki, storjeni zoper odstop bolgarskega kneza Aleksandra, protustavni in evropskemu miru nevarni.

Iz Belgrada se 17. t. m. poroča, da je srbski vojni minister Horvatić odstopil, ker je našel prevelike ovire pri vredbi vojske. Na njegovo mesto je bil imenovan dozdani stavbeni minister, polkovnik Topalović in belgraški župan Bogišević stavbenim ministrom.

Papež je 15. t. m. sprejel poslanca turškega sultana Azariana in se zahvalil za besede, izrečene mu v sultanovem imenu, kakor tudi za svoboščine, katere je sultan podelil katoličanom na Turškem.

Iz Rima se poroča, da bo prvi prihodnji tajni konsistorij 14. marcija, javni pa 17. marcija.

Vest o Holubovej smrti se k sreči ni potrdila. C. konzul je 12. t. m. brzojavil iz Kaptovna, da se tam ta vest ne veruje, ker zadnje poročilo iz Baumangvata od 18. januarja pravi, da se Holub z spremstvom vred tam pričakuje. Če je to resnično, potem se Holub vrača nazaj proti Kaptovnu. Poslednja poročila trdó, da se Holub vrača, ker so divjaki njegovo spremstvo napali ter mu vse poropali, enega spremljalca pa umorili.

Iz Barcelone se poroča, da so Francozi v tamošnjih krajih vse sposobne konje in meze pokupili in jih plačevali, kakor je kdo zahteval.

DOPISI.

Iz Gropade dne 8. februvarja 1887. (Izv. dop.) 6. t. m. smo imeli v Gropadi občni ples in pustno veselico, vse je bilo v redu. Ko je okoli polnoči ples nehal, zagodli so godci veselo še cesarsko himno. Ta hip prideta vaški župan Slavec in poljski čuvaj črni Jeršl. Zadnji na ves glas kriči, da ne smejo več gosti. Pametnejši sosedje so ga svarili, naj molči, ker go-dejo zdaj cesarsko pesem; on pa je še bolj kričal: Kaj je meni mar, jaz ukazujem. Črni Jeršl je bil pijan, če ne od vina, pa od svoje gluposti; tudi župan se je držal, kakor bi bilo vse v njegovih rokah, če prav njegova učenost ne sega v nebesa, ker za majhno spričalo išče in lovi pisatelje po vasi, kakor poleti otroci lové metulje, zdaj mu začrka ta, zdaj drug in od tod prihajo, da takrat, kadar imamo kako opravilo pri njem, ne znamo, ali bi podali njegovo spričalo, ali bi sami z besedo govorili.

Gropajski župan se še podpisati ne zna, podpiše se namreč tako le: „Mi-čele kale kapavile“; ker je veliko sosedov zoper njega in ima zdaj eden zdaj drug kako opravilo pri njem, zato je nekemu sosedu opazil, da nam je potreben, če prav nismo z njim zadovoljni. Ko mu je delal prošnjo za župana gospod Poldo Mauroner, takrat so pisali, da je učen mož, da zna dobro laški in zovoljo tega ima on in tudi mi dosti sitnosti, ker ne zna gropajski župan slovenskega jezika.

Na Južnej železnici, dne 13. febr. 1887. V listu šte. 8. cenj. Edinosti od 26. januv. t. l. je nek gosp. dopisnik, s podpisom stari vojak čuvaj po resnici in pravici prav po domače potožil, kako se mu je godilo v 30 letnem službovanji pri južnej železnici, ali čujte! oglasil se je drug g. dopisnik v šte. 11. Edinosti od 5. svečana t. l., tudi s podpisom Resnicoljubni služabnik južne železnice, hotel je uničiti prvega dopisnika s tem, da ga koj v začetku na laž postavlja, ponaša se s tem, da je leta 1860. vsakemu bilo na voljo dano, da sme iz službe izstopiti. No, to nam je predobro znano, da niti prej, niti pozneje ni moglo in ne sme to društvo nikogar siliti, ali primorati, da mu služi, ako ni dotičnika samega volja. — Ali drugemu g. dop. bi morda bolj po volji bilo, ko bi društvo imelo še to tiransko

moč. — Prvi g. dop. je primerno potožil, da se mu je vsled 30 letne službe odločila le majhna pokojnina, vprašam, je li se s tem kaj pregrešil? drugi g. dop. pa je prav na visoko skočil se svojo veliko vednostjo, češ, to so vam nevedni čuvaji. Pravila penzijskega zavoda; čemu ste o teh pisali? saj jih vsi poznamo.

S tem se ste hoteli nekam drugam izkazati, — pa ne, kakor pravite, resnici na ljubo. Vi pravite, da je prvi g. dop. ščuval tudi čest. duhovščino; tukaj ste se preveč predrznoli, — kajti prvemu dop. ni niti na misli bilo, da bi se svojim dopisom čest. duhovščino utegnil žaliti; s tem očitanjem ste hoteli svojo pisavo bolj podpreti, pa tako ne gre, gospodine moj! Vi pravite, da skrbni roditelji pridno pošiljajo svojo decov šolo in cerkev. Vi bi morali tudi to vedeti, da skrbni roditelji morajo tudi skrbeti, da njih otroci ne pomró od mraza in lakote na poti! — Od več čuvarnic ni nikake poti ali steze, pa je celo uro in še dalje do bližnje šole, oziroma cerkve.

Dalje pravite, da imajo otroci služabnikov prosto vožnjo v bližnji trg itd. A to je le onim mogoče, koji bivajo na postajah, ali vsaj blizu njih, nikakor pa onim, koji stariši stanujejo sredi železnice eno in pol ure od postaje. Vi pravite, da je na prošnjo vsak koj premeščen na ugodnejše mesto, kjer otroci lahko redno obiskujejo šolo. Gospodine! Jaz pa pravim, da ni vse tako, kajti pre-mnogokrat more ta in oni čuvaj 2. in 3 leta čakati, predno se mu spolni želja, za katere izpolnitev je uže tolikokrat prosil. Kar pa prvi g. dop. piše o prostih urah, vse to je popolno istinito.

Vi g. dop. šte. 11, pravite, da za vsak majhen popravek se vdobi odpust, ako se le zanj poprosi, a tudi to ni res. V dokaz tega samo to le; Jaz sem imel leta 1884. do meseca sept. 8 dni odpusta, to je na vsak mesec po en dan, ali po tem cele 4 mesece zaporedoma pa nič več. Vse prošnje so bile zamanj. Leta 1885. vdbil sem le 7 dni odpusta, potreboval sem ga pa 13 dni, toraj 6 dni sem moral rad ali ne rad sam namestnika plačati! kaj bodem še dalje govoril, naj le omenim še to, da morajo vse prošnje biti v nemškem jeziku —! in da večina čuvarjev ne umeje v tem jeziku pisati, kaj je toraj čuvaju v tem slučaju storiti, ko se ne sme podkaznijo od hiše ganoti? Pa pojdimo dalje; g. dop. v šte. 11. s celo roko kaže na onega čuvaja; koji si je v 20. letih 2 raztrgana kožuha — prihranil, bodi si da je morda imel druge civilne obleke, ali pa je bil skopuh, da se je raje od mraza tresel — nego zavil v kožuha.

G. dopisniku je morda žal, da si more čuvaj v 20 letih vendar le prihraniti, — bolje pritrpeti 2 kožuha, kojih mu ne more nikdo z rame spuliti, ko bi slučajno moral iz službe stopiti.

To naj za to pot zadostuje, ker nam je dobro znano, da g. dopisnik šte. 11. ne more biti čuvaj. Zdjaj pa naj slavno občinstvo samo sodi. Sicer pa, ako bude treba, imamo še obilo kranjskega masla — s kojim lahko zabelimo, — resnici na ljubo.

Gorica 16. februvarja. [Izv. dop.] — Veteransko društvo je priredilo vtorek 15. t. m. ples v goriškem gledališči. To je prvi ples našega veteranskega društva v gledališči, v kar častitamo, kakor se nam je tudi dopadal namen tega plesa. Čisti dohodek je namreč odločen podpornemu zalogu tega društva. Kar pa se nam slovenskim veteranom, kateri štejemo tri četrtine vsega društva, nikakor ne dopada in zasluži javno grajo, to je način, kako se je ples naznanil. Na vseh voglih mesta so bila naznanila v italijanskem in nemškem jeziku, udom pa so se razposlala v čisto le nemškem jeziku. Do sedaj smo bili navajeni enakopravnosti pri našem društvu; pri odborovih sejah, pri letnih zborih se je govorilo v slovenskem, italijanskem in nemškem jeziku. Vsa naznanila na voglih so bila, dokler je vladal in vodil društvo preblagorodni in obče spoštovani gospod vitez Catinelli in njemu svetovalec naš rojak visokorodni grof Lanthieri. v vseh treh jezikih. Nikdar nismo zapazili, da se naš slovenski jezik izpodriva, nikdar imeli najmanjšje prilike v take pritožbe. Odkar pa smo letos dobili novo vodstvo, od tedaj je drugače. Žalostno smo si ogledovali pozive na ples; marsikdo je vzklikol: „Ni ko tajč“. Ali ni to čudno? Čudno, predudno je, posebno ker imamo v odboru tudi slovenske zastopnike, ki so na glas, da spoštujejo svojo narodnost. Dva gospoda naša odbornika sta ob enem odbornika „slovenskega bralnega in podpornega društva v Gorici“

in eden celó, če se ne motimo, denarničar „Ciril-Metodove podružnice“. V društvu pa je nad tisoč slovenskih udov. Godbo oskrbujejo godci iz Pervacine, ki so na glaslu zavednih slovenskih narodnjakov. Ali ni to čudno? Berž ko ne so nekatere bistre glave sprevidele, da na pozivu, ki vabi k plesu v „gledišče“, ni prostora za zasramovani in skvarjeni (! kaj ne) „šklavarski“ jezik. Kak obraz napravi k temu ogromna večina naših veteranov? Ali ni to čudno? vprašamo še enkrat one, kateri morda trdijo da se na ta način krivice ne gode Slovincu. Prav imajo! Sami smo krivi, krivi smo slovenski veterani, katerim je vedno geslo: „vse za vero, dom, cesarja“ a se premalo spominjamo našega narodnega ponosa. Drugej zahtevamo, da dobimo slovenske šole, po uradih slovenske dopise, da se pri sodbi z nami slovensko obravnava — v društvu pa, kder „imamo mi večino“ vržemo ošabno svoj materin jezik v papirni koš in se šopirimo s tujim perjem. Prav je, da se nam tako godí. Kdor samega sebe ne spoštuje, ni vreden da ga drugi častijo.

Slavna Avstrija, za katero smo svoje dni kri preivali, obsega mnogo milijonov ljudi raznih narodnosti in vsaka ima svoje pravice. Če se pa posamezni, katerim so naše pravice znane, tako malo v „domačej hiši“, v „domačem društvu“ menijo, žalostno je to. Doslej smo se z veseljem oklepali našega veteranskega društva in ponosni smo bili, da smo njega udje — ali sedaj po tej zaušnici nas je nekaka rudečica občila. Ali smo mi le za marionete, s katerimi bi se svetu kazalo, da se italijanski živeli tu meni za to društvo? Ali so naši odborniki čez noč pozabili, da smo zvesti Avstriji, a ob enem zavedni Slovinci? Ali je sploh naše društvo pustilo kozmopolitičen značaj in postalo italijansko? Kdo nam reši to uganko? Veteransko društvo ni politično, ali vendar mu mora biti načelo: „da se daje cesarju, kar je cesarjevega, Bogu, kar je božjega in narodu, kar je narodnega“. Mnogo bi še potožili ali za danes pustimo sodbo našim veteranom po deželi.

Iz goriške okolice, 14. febr. (Izv. dop.) Časom rajncega probuditelja našega naroda, časom delavnosti nepozabljivega nam dr. Lavriča se je na takrat še temnem obnebj pokazala marsikaka svetla zvezdica v podobi na novo ustanovljene kmetske čitalnice, ali pa v podobi bralnega društva. Vse one zvezdice so milo svetile in razprostirale luč in vonjavo. Ni bilo nedelje, da ne bi bili dobili vabila k veselici k tej ali onej čitalnici v našej okolici. Ljudstvo je bilo za jednake veselice navdušeno in kmalo se je pokazalo, da v resnici jednaka društva gojijo zavednost narodno in povspečujejo narodno izomiko. Lavrič je žali Bogu umrl in kmalo potem je tu in tam ugasnila taka zvezdica; pokazali so se zopet prejšnji neokretni časi. Danes tu, jutri tam smo imeli v italijanskem jeziku naznanjene „šagre“, javne plesne in italijansko jodlanje. Tako je bilo nekaj let, ali v novejši dobi so se zopet pričele svetiti te za narodno vzbujjo vevavne zvezdice. V marsikakem kraji se je na novo zbudila kaka uže na pol umrla njezna hčerka in nam podala pričo, da se po blagej pripomoči kacega domoljuba zopet oživlja narodno življenje. „Šagre“ zdvijajo in zdvijan narod smelo poje, „sluge narodom“, kajti kdor samega sebe ne spoštuje, sebe zaničuje. Kolikokrat je naša „Soča“ pisati morala, da tu in tam vse spi in večkrat je že navduševala, rekoč: „Ali ni mož, ki bi sprevideli narodove koristi? Na noge, narodnjaki, pokažite, da ne spite“ itd.

„Beseda je meso postala“, rekli bi se sv. pismom. Od novega leta pričeni kaže se, kakor da bi na jeden mah zopet hotela — k ljubju burji in zimi, nekoliko naravni, nekoliko tržaški — pokazati se vesela spomlad. V Kozani je novi predsednik Volarič, znan kakor skladatelj in pevovodja, vredil za „Bralno društvo“ kaj lepo „Besedo“. Udeležba je bila obilna in opazili smo tam zastopnike vseh starih društev iz Brd. Jednako ima 17. t. m. „Slovenski jez“ zabavni večer v Biljani z govori, petjem in tombolo. V Št. Petru in Št. Andrežu se marljivo vadijo pevski zbori in upati je, da se tudi v teh za nas znamenitih krajih probudi kako „bralno društvo“. Čitalnica v Solkanu je priredila krasno „Besedo“ z igro, deklamacijo in petjem. Laskavo se je govorilo o svečanosti v „Soči“ in reči moramo, da so peveci in diletanti v resnici vsi ono hvaló zaslužili. To je lepo, to povzdiguje naš narod. Da bi bilo tudi vprahodnje tako! Veselica bralnega društva v „Sempasu“

Dobiva se v vsih knjižarnah 13. naklada ravno izašla medic. svetovalca

Dr. Müllerja

najnovije delo o slabosti, oslabeledih živcih, o nastopkih mladostnih pregreškov itd.

Posilja se tajno za 60 nv. v pošt. markah

KAROL KRAIKENBAUM

Braunschweig. 1-52

PISARNA

za posredovanje opravil pri mestnej založni (Monte di Pietà) se je vstanovila v ulici Belvedere št. 2.

Teodor Slabanja

srebrar v Gorici, ulica Morelli št. 17

se priporoča velečastiti duhovščini za izdelovanje cerkvenega orožja namreč:

Mostrance hustodije, ke lise ciborije svetilnice svečnike za altarije, tabernakelne in pred sticijone, križe za altarije in band-va, relikvarije, monstrance ali križe za kettij-j, kanonske table, kadičnice s kadičnim čoln-čem, steklene falice za darilno vino, stop-c, ročnik iz kucine, krstne sklade in žlice, koltiče za blago-lovilno vodo, kropilnice, posode za sv. olje

in popotnico, držala za sv. ča, sklepe pri plu in itd. itd. po najnižji ceni.

Tudi se pri njem staro cerkveno orožje v ognju pozlati, popravi, zlati in popravi. Na blagovoljno vprašanje hitro in radovoljno odgovarja in vsako blago dobro shranjeno in poštnine prosto pošilja.

Staro nerablivo orožje, mesing in kuf v temljem v račun. 24-8

24-8

ŽELODČEVA ESENCA

lekarja Piccoli ja v Ljubljani

ne omogoči ozdravitve samo premožnemu, marveč tudi najubornjšemu bolniku. Popolnoma pravilni v častimoval jo je neki visokočastiti gospod duhovnik »pravo roko Božjo«, ker polajša in ozdravlja najhujše bolečine in najnevarnejši bolezni, ter od strani, ako se rabi pravodobno, v ilka nesreče in prihrani tako marsikomu veliko bede in solza.

Izdelovatelj pošilja jo v zabojčkih po 12 steklenice po gl. 1.30 po poštnem povzetju. Poštnino trpe p. t. naročniki.

V steklenicah po 15 nč. se prodaja v Rovinju v lekarnah Angelini in Sponcia; v Pulju Wassermann, Carbutichio in Rodinik; v Dinjano Raki in Bradamant; v Kopru Giovanni in Favento; v Piranu Fonda in Lion; v Pazinu Lion; v Novem gradu Tamburini, v Vršini Patelli, v Porečju Candusio, v Bujih Bonetti in v večini lekarn v stri, Trstu, Primorju, Tirolu, Dal mociji, na Kranjskem, Štajerskem in Ko roškem. 7-50.

Velika novost

samo for. 5.25
stari novoiznajdeni
Washingtonski
remontirni sat,
kopi se brez ključa navija. Le se jamči za njegovo točnost kroz 5 letnih let.

Samo ovaj sat može nadomjestiti zlatni sad l. to l radi izvrstnega regulovanja, 2 radi njegove točnosti i 3 vsled svoga eličnoga okvira, te se može dakle svakomu preporučiti. Dobiva se samo uz gotov novac ili uz poštarsko pouzetje kod

Rabinovicz 3-3
Waarenhaus zur Monarchie,
Wien III Hintere Zollamts strasse 9

Na obroke! (70-43)
daje pohišstvo tapecarije, razno strižno-blago za obleke, ure vsake vrste
M. Coreni
via della Lega št. 1 P. II.

Naznanilo.
P. t. gospodarjem, žast. duhovščini, g. učiteljem in vsem prijateljem kmetijstva vsajamo si naznanjati, da je na svetlo prišla nova kmetijska knjiga z naslovom:

KMETIJSKO BERILO

za nadaljevalne težaje ljudskih šol in gospodarjem u pouk.

Po naročilu visokega c. kr. ministerstva kmetijstva spisal

E. KRAMER,
ravnatelj železne kmetijske šole v Gorici
Knjiga govori na kratko o vseh kmetijskih strokah s posebnim ozirom na kmetijske razmere na Kranjskem Primorskem in spodnje Štajerskem, obseza 16 tiskovnih pol na modnem papirju ter ima 83 podob. Ker je dovolilo vis. c. kr. ministerstvo za tisk knjige zdatno podporo, jej je cena samo 50 kr.
Dobiva se tudi v tiskarni Dolenc v Trstu in stane z poštarino vred 55; trdo vezana 75 kr

ŽELODČNE BOLEZNI

je moguče BRZO in POSVEMA ozdraviti

JERUZALEMSKEM BALZAMU

edini in nedosegljivi želodčni pijadi.
Da si človek izvoli pravi lek proti želodčnim boleznim, pač ni tako lahko. posebno dandanes, ko v trgovini prodajajo vsakovrstne enake leke
Večina raznih kapljic, izlečkov itd., katero se občinstvu kakor pravi šudeži priporočajo, niso nič drugega, nego škodljiva zmes
Edini Jeruzalemski balzami si je zagotovil vsled svoje pripravnostave, odločno oživljajoče in želodčne žive hitro krepčalne m-či pravice predeseti nad vsami dosedaj v tej stroki poznanimi zdravilami, kar dokazuje tudi se vsakim dnevom veče prašanje po njemu. Ta balsam bogat na delajočih snovih kineške robarbare, katere korenika je poznana zaradi nje n-ga ugodnega vpliva na prebavljenje n-čičenja. je zanesljivo sredstvo proti težavam v želodcu odvisnim od slabega prebavljanja; zato pa ga vsi strokovnjaki in zvedenci priporočujejo proti neješnosti, zabasanju, smrdljivi sapl. gnjusju, riganju, bacanju, proti hemoroidalnem trpljenju, zlatenci in vsaki bolezni v črevesju
Steklenica z navodom vred stane 30 novcev 22-48

GLAVNO SKLADIŠČE u LEKARNI
G. B. PONTONI
v GORICI.
Skladišča v Trstu v lekarni Marku Rarasinu i G. B. Ronis, na Roki v lekarni al Redentore, št. Gmeiner, v Korminu v lekarni A. Franzoni, v Tominu v lekarni E. Palisca.

Francezka urarnica

G. TRIBAUDEAU-A

odlikovana tvornica.

Filijalka: Via del Corso 7 u Trstu.

Prodaje:
Samo f. 4.60
Nickel-remontoir-ura sa 2-letnom garancijom.
Samo f. 4.60
Nickel-remontoir-ura sa 2-letnom garancijom.

Ure remontoir f. 6.75 i više
Ure remontoir f. 3.75 i više
Lanac iz srebra od fr. 1.50 napred
Lanac iz nickla od 30 nvč. napred.
Filijalka G. TRIBAUDEAU popravlja vsakovrstne ure po sledećih cenah:
Poliranje ur od fr. 1.25 napred
Jedno pero - - - .75
Navadno staklo - - - 10 15-20
Isto patent. - - - 15
Veliko skladišče urah i lanacah iz nickla, srebra i zlata vsake vrsti od f. 2-200 se garancijom od 2 do 12 godina. — Cieniki na zahtjev franko.

Ekonomična krojačnica
IVANA BATELLI -- Trst,
Barriera vecchia št. 6, I. nastp.
je vedno bogato založena s oblekami po najnovijem okusu; ter je vsled bogate zaloge blaga v stanju izvršiti vsakako krojaško delo. Cene so tako nizke, da se tekmovanja ne treba bati ter se izvršuje vsako delo elegantno in nkusno. — Gospodom naročnikom izjavljam, da izdelujem tudi obleke proti tedenski ali mesečni obročni odplati. 8-24

J. SIRK
Androna Gusion št. 2 v Trstu
priporoča veliko zalogo sadja vsake vrste najboljših plemen na drobno in debelo. Prezema vsako pošiljatev na deželo, katera se izvrši točno in solidno. 100-10

Zgnbljene in oslabiljene
moške moči in nezmožnost
Gotov pripomoček! Vskako popolnoma ozdravi z **genitalnim ogljenčevim sapom** brez naslednjih notranjih nerodov na gotov način in za vedno, često krat cele v dobi 2 dni, celo navidezno neozdravljiva nezmožnost v vsakej človeški dobi k kor tudi polucije, se prijetnim, nečutenim, zunanijm zdravljenjem. 36-52
Svedoče slavni profesorji in zdravniške brošure, na tisoče zahval od popolnoma ozdravljenih oseb svetujejo vsem bolnim rabo ogljenčev-ga -lapa, ki garantira gotov in trajen vspeh.
Popolna priprava z dotičnim potukom in zdravniškimi priporočili for. 5.80. Pri pošiljavi se dobro pazi, da se ne spozna kaj zavoj zadržuje in od kol prihaja.
Zavod za ordinacije za tajne bolezni:
Dr. Karol Altmann
Dunaj
VII. Mariahilferstrasse-80.

Riunione Adriatica di Sicurtà
v Trstu
Zavaruje proti požarom, provozu po suhem, rekah in morju, proti toci, na življenje v svih kombinacijah
Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1883
Glavnica društva gl. 3,300.000—
Reservni fond od dobičkov . 536.622-02
Posebna rezerva dobičkov od zavarovanja na življenje 150.000—
Reservni fond za poljeje na premikanja vrednostnih efektov 161.500—
Premijna rezerva vseh oddelkov . 7,342.780-36
Rezerva za škode . 267.601—
V portfelju:
Premije, ki se imajo potirjati v prihodnjih letih . 16,954.118-57
Skupni znesek v h škod plaćanih od l. 1888 do 1883 gl. 114,949.847 01
Urad ravnateljstva 4-24
Via Valdirivo, št. 2 (v lastnej hiši)

Najboljši
papir za cigarete
2-6 je pristni
LE HOUBLON
franc. fabrik st Cawleyev in Henryev v Parizu
Svars se pred ponarejanjem.
Ta papir gotovo preporoča gospodin dr. J. J. Mohl, E. Ludwig, E. Lippman profesorji kemije na dunjsk. vsoudišču, radi njegove najboljš. kakovosti, radi njegove čistote in zato, ker v njem ni nikake druge zira ju neodljiva tvrina.
500 FEUILLES
FORMA FRANCAIS
Cawley & Henry
Fac-Simile de l'Etiquette 17 Rue Bézaire à PARIS.

Podpisani opozoruje slavno občinstvo na svojo
trgovino z dežniki
v ulici Barriera vecchia št. 18 z bogato zbirko svetlih volnenih in bombažnih dežnikov. Svila ti od f. 250 naprej, volneni od f. 140 naprej, bombažni od 80 kr. naprej. — Tudi popravija prav po cenah dežnikov in solčnike.
52-104 **Giulio Grima.**

Ljubljanski Zvon.
Gld. 4.60.
Gld. 2.30. - Gld. 1.15.

Ozeblina.
Ozeble roke, všesa, noge se takoj ozdravijo z slovit
Pomado Antigelonica
po 60 kr. lončič. ter se pripravlja v odličnej lekarni
PRAXMARER
Trst ai due Mori Piazza grande in Palazzo municipale. 4-5

Strmite, čitajte, kupite!
dobil sem veliko pošiljatev izvrstnih ur iz
Pariza Geneve Turinga
koji moram za vsako ceno prodati, zato je priporočam sledeče vrsti:
samo v. lja lepa Kabinetna nazidna ura, fr. 1.30
gré dobro, ima verižice in je lepo okraš-na
samo stano izvrstna žepna ura iz lepa, fr. 3.50
zlata podobne kovrce n. lgrača, ampak dobra ura za vsak ga
samo velja krasna nazidna ura se zvonci in fr. 3.50
budilno pripravo v orehovem okvirju in z namo svetujučo ploščo gré izvrstno.
samo stano ura z mahalom, najlepša ura, fr. 3.50
katero se more misliti, prava krasota za vsako dvorano v srehevem okvirju, gre nat nko i. bije pol in cele ure.
samo velja francoska budilna ura iz p. zla- fr. 3.90
čena bronca, jako lep zvonca in krasota za dom in ponotovanje, ima n-pokončljivi stroj ter gre natanko.
samo stane izvrstna žepna ura, cilindrovka fr. 4.50
iz posebnerega nickla z odlično vrednim strojem in lepo okraš-nim okvirrom krist. steklom, zara-krasna ura.
samo stane žepna ura remotivka iz poseb- fr. 5.85
nerega nickla, se navija brez ključa, ima kazalo za sekunde, je dobro uredena, z lošnjatim steklom in mehničnimi kazali. Ravno taka ura iz praviga 13. l. srebra gl. 9.50
30 n. velja lepa pozlačena verižica za uro. fr. 1.20
jako fina pozlačena verižica z pečatom, prekrasno, umetno d. lo
Edina zaloga v avstro-og-rske in razpošiljanje na vse kraje proti poštnem povzetju pri
Wiener Uhren-Depot & Versandt:
Fekete, Wien, V. Wehrgasse 18-34.
Op. Komur sprejeti predmeti niso po volji, povratim denar, toraj more vsakdo brez krbi naročiti. 5 4

Marija zeljske
želodečne kraljice.
izvrstno delujoče zdravilo pri vseh boleznih na želodcu. Neprecenljive dobrote je posebno vpliv njihov pri notčnosti, slabosti želodca, ako z grla smrdi, napenjanju, kislem pehanju, keliki, želodečnem kataru, gorešiče (razvici) pri preobilnej produkciji sline, rumenici bluvanju in gajusu glavobolu, (ako boli iz želodeca) krč v želodcu, zabasanju, preobilnosti jedi in pijac v želodcu, proti glistam, boleznim na vranici in jetrih in tudi proti zlati žili ali himoroidam. Cena steklenici je z nakazom vred samo 35 nov. Glavni zalog ima lekarničar „k angelju varhu“ 53-7
Dr. Brady Kreamier,
Morava
V Trstu jih pa dobite pri lekarničarju I. Seravallo blizo starega sv. Antona

15 metrov gl. 4.— za cela oblika.	Volneno suknjo najnovije in najhujše za gospojinske obleke sivo, drap in rjavu za celo obleko 4-6	Stenberski canyas preprogan, vseh barv, 30 valjev gl. 6	Barbant iz Prosnice vijavov rjav in bel, 30 val- jev gl. 1.50	Rumburški platno 30 valjev gl. 5	Rumburški oxford 30 valjev gl. 5	Domate platno 30 valjev — gl. 1.20	Prelovniki iz trikota I vrsti, 3 komadi gl. 2	Prisilke iz platna z ruderim robcem, 6 kom., gl. 1.20	Brisalke za meščenje z ruderim robcem, 6 kom., gl. 1.50	Najbolje vrsti sifon 30 valjev gl. 5	Konjske odeje 2 m dolge, 140 cm široke gl. 1.50	Gradl iz damasta I vrsti, 30 valjev gl. 5.50	Posteljina preproga z širokim franzami gl. 1	Posteljina preproga iz finisa z podobnim gl. 1	Preddasnik okrašeni z šipkami 6 kom., gl. 1.50	Namizni prt iz jute po turskem ubrusu, z fran- zami gl. 1	Zagrinjalo iz jute 4 barve, z droperijo in ob- robcem gl. 2-30	Garnituro iz jute 2 odela, 1 mižni prt, skrajni gl. 3.50	1 komad preproge 10-12 m I vrsti gl. 3.50	1 komad preproge 10-12 m II vrsti gl. 2.50	Adlergasse št. 30 DUNAJ, trgovišča proti postnem po- vzetju ali gotovim novcem:	Emil Storch
--------------------------------------	---	---	---	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	--	---	---	---	---	---	---	---	--	---	--	--	--	---	--	--------------------